

Khoảng thời gian 40 ngày trước lễ Phục Sinh hàng năm, không tính những ngày Chúa Nhật. Khoảng thời gian này được gọi là Mùa Chay. Chay không nhằm nhấn mạnh ý nghĩa chay tịnh như những hàm ý như chúng ta dành thì giờ suy niệm và ý nghĩa sự chết của Chúa Giê-xu. Cái chết của Chúa Giê-xu là trung tâm của Phúc Âm vì nhờ sự chết của Chúa mà nhân loại được giải thoát, được cứu rỗi. Tôn giáo nào cũng ca tụng hay đề cao đức sống và sự nghiệp của giáo chủ mình nhưng người tin Chúa luôn luôn được nhắc nhở về sự chết của Chúa và cũng có biến động phải lo âu báo sự chết của Chúa cho tới lúc Chúa trở lại. Một trong những thánh lễ của hội thánh là lễ Tiệc Thánh. Đây là bữa tiệc Chúa Giê-xu thiết lập không ngoài mục đích nhắc nhở các môn đệ của Ngài và chúng ta hôm nay về ý nghĩa cái chết của Chúa Giê-xu.

Ngày nay theo truyền thống của con người, ý nghĩa Mùa Chay trở nên lịch sự có khi còn làm cho người khác hiểu lầm qua những tập tục quái đản như của những người dân Nam Mỹ trong dịp *Mardi Gras*. Nhưng ý nghĩa đích thực của Mùa Chay là gì? Trước lễ Phục Sinh, chúng ta sẽ cùng nhau trở về với Phúc Âm, với Lời của Chúa để hiểu biết quan hệ giữa cái chết của Chúa Giê-xu và cuộc đời chúng ta. Có bốn sách Phúc Âm đã dành phần lớn ghi lại câu chuyện trong tuôn Lời của Chúa Giê-xu: tuôn Lời khôn ngoan và chịu chết của Chúa. Chúng ta sẽ cùng nhau đọc Phúc Âm Giăng mô tả Lời những chỉ tiết trong tuôn Lời chết của Chúa Giê-xu. Phúc Âm Giăng chương 13 ghi lại như sau:

Trước ngày Lễ Vượt Qua, Đức Chúa Giê-xu biết giờ mình phải lìa thế gian để trở về cùng Đức Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu cầu mình trong thế gian, thì cầu yêu cho đến cuối cùng. Đang bữa ăn tối (ma quỷ đã đổ mưu phần Ngài vào lòng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt con trai Si-môn), Đức Chúa Jê-sus biết rằng Cha đã giao phó mọi sự trong tay mình, và mình sẽ về với Đức Chúa Trời, nên để ngỏ ý khi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vắt ngang mình. Kể đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đệ, lấy lấy khăn mình vắt mà lau chân cho... Sau khi đã rửa chân cho môn đệ, Ngài mặc áo lại; đổ nước ngỏ vào bàn mà phán rằng: Các người có hiểu điều ta đã làm cho các người chăng? Các người gọi ta bằng Thầy bằng Chúa; Các người nói phải, vì ta thật vậy. Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau. Vì ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như ta đã làm cho các người (Phúc Âm Giăng 13:1-5; 12-15)

Đó là phần Thánh Kinh ghi lại câu chuyện Chúa Giê-xu rửa chân cho các môn đệ của Ngài trước lúc Chúa bước phần bị và bị bắt. Đây là câu chuyện giúp chúng ta hiểu được sự mong chờ của Chúa Giê-xu trên trần gian và ý nghĩa cái chết của Chúa. Trước hết chúng ta thấy thời điểm cái chết của Chúa Giê-xu trùng hợp với ngày Lễ Vượt Qua của người Do-thái. Lễ Vượt Qua là ngày người Do-thái kỷ niệm việc họ được giải phóng khỏi Ai-cập. Lễ này có tên là Lễ Vượt Qua bởi vì trong đêm người Do-thái ra khỏi Ai-cập, thiên sứ của Chúa đã đến hủy diệt những trẻ nam của người Ai-cập. Và để thiên sứ của Chúa có thể phân biệt nhà nào là nhà của người Do-thái

và đi vọt qua, con dân Chúa được nhìn thấy giết chết con chiên và dùng huyết của nó bôi trên cửa để làm dấu.

Đó không phải chỉ là dấu hiệu cho lúc đó nhưng là một biểu tượng, một lời tiên tri cho việc Chúa Giê-xu phải chịu chết, đổ máu của Ngài ra để chuộc tội cho nhân loại. Chúa Giê-xu được gọi là "Chiên Con của Đấng Chúa Trời, Đấng chết tội lỗi của thế gian đi." Vì vậy mà dấu câu chuyện này, chúng ta được thấy rằng: "Trước ngày Lễ Vượt Qua, Đấng Chúa Giê-xu bị treo mình phải là thế gian được trả về cùng Đấng Chúa Cha đến rồi; Ngài đã yêu kẻ thù của mình trong thế gian, thì cần yêu cho đến cuối cùng." Chúa Giê-xu là Đấng vô tội, Ngài không phải chịu chết, nhưng vì tội của nhân loại Chúa phải đến thế gian này chịu chết cho chúng ta. Và dấu đó nằm trong chương trình và thời điểm của Thiên Chúa nên Kinh Thánh ghi rằng "Chúa Giê-xu bị treo mình phải là thế gian được trả về cùng Đấng Chúa Cha đến rồi." Trong khung cảnh đó, Kinh Thánh cho biết: "Ngài đã yêu kẻ thù của mình trong thế gian, thì cần yêu cho đến cuối cùng." Câu này cho thấy tình yêu đến từ Chúa dành cho chúng ta.

Tình yêu là một trong những điều cần thiết sống trên đời. Ai cũng cần tình yêu, cần yêu và cần được yêu. Có thể có người cho rằng mình không cần tình yêu, cũng có người lại nghĩ rằng trên đời này chúng ta có ai yêu mình. Cả hai ý nghĩ đó đều sai. Chúng ta ai cũng cần tình yêu và dù cho chúng ta nghĩ rằng chúng ta có ai yêu mình, chúng ta biết rằng Thiên Chúa luôn luôn yêu thương con người chúng ta. Và chúng ta cần yêu, Kinh Thánh cho biết "Ngài yêu cho đến cuối cùng" nghĩa là tình yêu của Ngài không thay đổi và cũng không có gì so sánh được. Chúa yêu cho đến cuối cùng và cho đến tận cùng, tận tận. Phúc Âm của Chúa Giê-xu đến với quý vị hôm nay là để nhắc nhở về tình yêu đó. Kinh Thánh cho biết "Đấng Chúa Trời yêu thương nhân loại đến nỗi đã ban Con Một của Ngài."

Thầy giảng sẽ cùng nhau khám phá và khám phá sinh của Chúa Giê-xu trong tháng tới đây, nhưng khám phá của con người sẽ không có ý nghĩa gì nếu chúng ta không được nuôi dưỡng bởi tình yêu của Chúa. Chúa Giê-xu đã đến vì yêu thương chúng ta, chết thay cho chúng ta, nhưng chúng ta đã xem sự vĩ đại của Ngài như thế nào?

Đấng Chúa Giê-xu đã làm gì trong thời điểm đó? Kinh Thánh cho biết Chúa Giê-xu đã "đứng dậy khỏi bàn, cởi áo ra, lấy khăn vắt ngang lưng mình. Kế đó, Ngài đổ nước vào chậu, và rửa chân cho môn đồ, lấy lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho..." Rửa chân cho người khác là công tác của nô lệ, nhưng để dạy cho các môn đồ bài học phục vụ, Chúa Giê-xu đã đích thân làm công tác hạ mình. Sau khi rửa chân cho họ, Chúa phán: "Các người có hiểu điều ta đã làm cho các người chăng? Các người hãy bắt chước Thầy bắt chước Chúa; các người nói phải, vì ta thật vậy. Vậy, nếu ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn nhau. Vì ta đã làm gương cho các người, để các người cũng làm như ta đã

làm cho các ngài."

Trong Mùa Chay này, điều đáng cho chúng ta suy nghĩ là tình yêu của Chúa. Tình yêu đối với Thiên Chúa dành cho con người và tình yêu đó đã được thể hiện cách cụ thể qua công tác rửa chân. Và Chúa Giê-xu phán: "Các ngài cũng nên rửa chân lẫn cho nhau." Phụng vụ nhau là điều không ai muốn làm vì phụng vụ là đặt mình vào chỗ hèn kém. Nhưng Chúa Giê-xu cho thấy tình yêu thật là tình yêu phụng vụ. Kinh Thánh dạy: "Chúa đã đến không phải để cho người ta phụng vụ Ngài nhưng để phụng vụ người ta và làm giá cứu chuộc nhiều người."

Tình yêu của Thiên Chúa là tình yêu phụng vụ, là tình yêu cứu chuộc. Chúng ta hãy tự hỏi mình đã biết đến tình yêu đó chưa? Có cảm nhận tình yêu đó không? Và chúng ta đáp ứng như thế nào trước tình yêu của Thiên Chúa? Hãy nhớ lại Kinh Thánh dạy: "Ngài đã yêu kẻ thù của mình trong thời gian, thì cứ yêu cho đến cuối cùng." Chúa yêu chúng ta cho đến cùng, cho đến tận cùng. Còn tình yêu của chúng ta đối với Chúa như thế nào? Cách tốt nhất để đáp ứng lại tình yêu của Thiên Chúa chính là tiếp nhận tình yêu đó. Nhưng rằng Chúa đã đến thời gian này vì yêu chúng ta, gánh tội và chết thế cho chúng ta. Mùa Chay năm nay có ý nghĩa gì hay không cho chúng ta đáp ứng như thế nào trước tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng ta.

Mục sư Nguyễn Thị

Chánh Mục Sư Trình Phát Thanh Tin Lành